

דברים ליום הולדתו ה-75 של אבי ניר

לרגל יום הולדתו ה-75 של אבי ניר, התבקשתי לשתף את חברי החוג בתובנותיו של אחד ה"חדשים" בחוג. להפתעתי הרבה, גם אחרי כ-15 שנים השתתפות בחוג, עדיין הזיהוי הראשוני שלי, ושל חברי החוג שהצטרפו עימי לפעילות, הוא כ"חדשים".

נכון, ההזמנה התייחסה אלי כ"חדשים" בתוך מירכאות, ולא כ-חדשים סתם, אולי כדי לא להעליב לגמרי, ובכל זאת, אדם תמה – מתי הוא נעשה "ותיק", או לפחות חדל להיות "חדש"?

על ותיקים וחדשים:

אי אפשר שלא להכיר בכך שיש בחוג "ותיקים" ו"חדשים". אם, למשל, התלוננת על המזגן, מייד אתה שומע איך "הם", הותיקים, היו רוקדים יחפים, בהובלתו של נחום שחר, בחורף ובקיץ, בגשם ובחמסין תחת כיפת השמים. ואם ניסית לומר משהו על אורכו של המפגש, אתה שומע מייד כיצד הם רקדו מסביב למדורה עד עלות השחר, ומשם המשיכו ישר לעמל יומם. נסה לומר משהו על הפרקט החדש, ומייד יספרו לך כיצד הם רקדו על הגג אפילו עוד לפני שיצקו את הגג. ואתה שומע ונאנח: "אכן, היה פה שמח לפני שנולדתי...." וגם מבין שהם ה"ותיקים", ואתה וחבריך לעולם לא תהיו כמותם.

על מקצבים בלקניים:

המקצבים של הריקודים הבלקניים הם מורכבים. **מאד מורכבים!** אם לא הזהירו אותך מראש, אתה לומד זאת על בשרך, ובמהירות: למשל, שבע תשיעיות, או שלוש עשרה חלקי עשרים ושבע, או 11 חלקי השורש הריבועי של 11 – וכל זה עוד לפני שמגיעים לריקודים הולאכיים....

ואתה אינך מבין מה מביא את מקימי החוג ומייסדיו לבחור במקצבים המטורפים האלה, כאשר מעט מערבה ממקדוניה שוכנת לה הממלכה האוסטרו-הונגרית עם מקצבים נחמדים ונוחים לעיכול של שלושה רבעים, או שתי שמיניות, או ארבע חלקי שש עשרה..... אבל כאשר אתה מתבונן מי הם המובילים את החוג לריקודים בלקניים: שני פרופסורים מהטכניון ועימם עוד חובבת מתמטיקה ומחשבים – הכל נעשה ברור לגמרי. נכון הוא, כי לעיתים, כאשר המנחים עסוקים בכיבוד של אמצע המפגש, נשמעים לרגע קט אותם מקצבים אוסטרו-הונגריים, אבל רק לרגע קט.

העתקות:

עם מקצבים מסובכים כאלה אינך יכול להתמודד ללא "העתקה". כלומר, להציץ ולראות מה עושה מי שכנראה יודע את הריקוד, ולהעתיק: "ממנו – ממנו תראו, וכן תעשו", זוהי מצווה מלומדה בחוג.

אולם, לא תמיד, ולא מכל זווית, נמצא לך מי שתוכל להעתיק ממנו בבטחה. למשל, כאשר המוביל נסתר ע"י המעגל, או כאשר הוא נמצא ממש מולך מן הצד השני של המעגל. אתה מציץ בו וחוכך בדעתך: "איזו רגל הוא מרים כעת: ימין או שמאל? לאן הוא פונה עכשיו – קדימה או אחורה. עד שאתה מעבד במוחך את הנתונים, או מחליט מה לעשות, וכבר כולם נמצאים בצעד הבא. וכך, נוצר לו פיגור קטן, וככל ששרשרת המעתיקים מתארכת – גדל

הפיגור. פעם, למשל, העתקתי ממישהי, שהעתיקה ממישהו, שהעתיק – למרבה המבוכה – ממני. תוכלו לדמיין לעצמכם מה יצא שם.

כיצד מעודדים את החדשים:

אינני יודע כמה מכם הבחינו בשנה האחרונה בתופעה חדשה ומוזרה: המנחים הותיקים של המפגשים התחילו "לטעות" בצעדים של ריקודים פשוטים, או "לשכוח" כיצד נרקד ריקוד ותיק ומוכר, ואז כאשר הם מודים בחוסר יכולתם להמשיך, צץ וקופץ אחת או אחד מן החדשים ומראה לכולם כיצד יש לרקוד. וראה זה פלא, לפתע שב אל המנחים הזיכרון והם חוזרים ומובלים את המעגל.

וכשהחדשים צוהלים – הנה הם אלו שהצילו את המצב, וכולנו ראינו שהותיקים אינם מושלמים – או אז אבי קורץ למשה ואביאלה, ואביאלה מחייכת לאבי ולמשה חיוך נסתר, והם אומרים איש לרעהו: "המסר נקלט, כעת הם משוכנעים שהותיקים אינם מושלמים, ולחדשים עוד יש תקווה – הצלחנו!"

המשאלה של החדשים:

לאבי, ביום הולדתך ה-75 איחולים להרבה שנים של בריאות טובה, שפע מרץ וחיוניות, רוח טובה ויכולת להמשיך ולהנהיג את החוג מעלה, מעלה.

אבל עשה לנו טובה אחת: מיום ההולדת הזה ועד ליום ההולדת הבא, **ארגן בבקשה קבוצה חדשה של משתתפים לחוג**. או אז, הם יהיו "החדשים" החדשים, ואילו אנחנו נוכל להפוך סוף, סוף, להיות "סגן ותיקים", או "תת ותיקים", או לפחות "ותיקי משנה" ובא לציון גואל.

בברכה,

אבנר